

seria Scrisul cel dintâi

Alte tâlcuiri la Evanghelii

A sepia-toned portrait of a man with a full, dark beard and mustache, wearing a dark suit and a white shirt with a high collar. He is looking slightly to the right of the camera.

ale Părintelui
IOSIF TRIFA

IN LOC DE PREFAȚĂ

Alte tâlcuiri la Evangheliile ale Părintelui Iosif Trifa

**culese și prezentate
de Ovidiu Rus**

**Editura Oastea Domnului
Sibiu, 2016**

CUPRINS

ÎN LOC DE PREFAȚĂ / 5

EV. DUMINICII DUPĂ BOTEZUL DOMNULUI / 7

Ceva în legătură cu evanghelia de duminică / 7

EV. DUMINICII A 32-A DUPĂ RUSALII / 10

(a lui Zaheu Vameșul)

Casa / 10

EV. DUMINICII A 33-A DUPĂ RUSALII / 12

(a Vameșului și a Fariseului)

Evanghelia de duminică și tâlcuirea ei / 12

EV. DUMINICII A 34-A DUPĂ RUSALII / 14

(a Fiului risipitor)

Evanghelia fiului răătăcit și tâlcuirea ei / 14

Cei trei pierduți și aflați: oaia, drahma și fiul / 16

Evanghelia de duminică: a fiului ce „mort era și a înviat...” / 17

„Scula-mă-voi și mă voi duce la tatăl meu...” / 21

Pe calea fiului pierdut... / 24

EV. DUMINICII LĂSATULUI SEC DE CARNE / 27

(a Înfricoșatei Judecății)

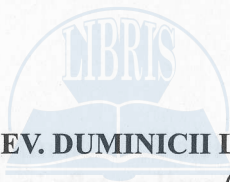
Evanghelia de duminică: a Judecății din Urmă / 27

Ceva mai îngrozitor decât Judecata din Urmă / 28

Ziua Judecății din Urmă / 29

Evanghelia din duminica lăsatului de carne... / 35

Cele cinci uși pe care ni le arată Biblia / 41

EV. DUMINICII LĂSATULUI SEC DE BRÂNZĂ / 44

(a Izgonirii lui Adam din Rai)

Despre post / 44

Despre post / 46

Învățătura Mântuitorului despre post / 49

Postul a ajuns la modă în lumea doamnelor / 52

„De nu veți ierta oamenilor greșelile lor...” / 54

EV. DUMINICII I-A DIN POSTUL MARE / 57

(a Ortodoxiei)

Să mergem după Hristos / 57

„Veniți după Mine”... / 59

EV. DUMINICII A II-A DIN POSTUL MARE / 62

(a Sfântului Grigorie Palama)

Slăbănogul din Capernaum / 62

Evangelhia de duminică se petrece și azi / 65

Tămăduirea slăbănogului din Capernaum / 67

La duminica bolnavilor / 71

EV. DUMINICII A III-A DIN POSTUL MARE / 74

(a Sfintei Cruci)

Evangelhia din duminica de acum: a Crucii / 74

Calea Crucii / 76

La picioarele Crucii / 79

„Cel ce vrea să vină după Mine să-și ia crucea sa”... / 80

O cruce mare sunt și vremurile noastre / 83

Suferiți prigoane și batjocuri / 85

În drum spre Canaan, spre Țara Făgăduinței / 86

„Dacă vrea cineva să vină după Mine, să se lepede de sine...” / 91

Duminica Crucii / 96

Ce înseamnă cuvintele Evangheliei: ultima scăpare... / 101

La Duminica Crucii / 102

La Duminica Crucii: cruci purtate în zadar / 104

La Duminica Crucii: despre crucile Oastei / 106

Aceasta este crucea... / 108

EV. DUMINICII A IV-A DIN POSTUL MARE / 101

(a Sfântului Ioan Scărarul)

O pedeapsă grea / 101

Inima omului / 111

„În șanț și în noroi îl aruncă”... / 112

Cele patru stări ale mântuirii sufletești / 113

Însemnări de sub brațele Crucii / 117

Ceva despre puterea rugăciunii / 118

O rugăciune despre rugăciune / 120

Păstorul și ursul / 121

Duminica a 4-a din Post: Evanghelia cu vindecarea îdrăcitului / 122

Tatăl, copilul mut și doctorul / 127

EV. DUMINICII A V-A DIN POSTUL MARE / 129

(a Cuvioasei Maria Egipteanca)

Izvorul faptelor bune / 129

Rugăciunea și căința pentru păcate... / 132

Să cerem o viață nouă / 136

Despre căință și mărturisire / 138

„La râul Vavilonului, acolo am șezut și am plâns...” / 144

EV. DUMINICII A II-A DUPĂ PAȘTI / 147

(a Tomii)

Despre credință / 147

Despre credință / 149

Roadele necredinței / 152

Binefacerile muncii / 153

Despre îndoială și necredință / 154

Reazemul credinței / 158

EV. DUMINICII A III-A DUPĂ PAȘTI / 160

(a Mironosițelor)

Femeile / 160

Apostolia femeilor / 162

Apostolia femeilor / 165

Cu Iisus spre Golgota au mers și femeile / 166

 Femeile în Oastea lui Hristos / 169

Chemările femeilor / 170

„Sora noastră Fivi” – apostolia femeilor / 172

EV. DUMINICII A IV-A DUPĂ PAȘTI / 174

(a Slăbănogului)

„Caut un om”... / 174

Despre bolile sufletului / 175

Mângâietorul și tămăduitorul bolnavilor / 178

„Ia-ți patul tău și umblă” / 180

EV. DUMINICII A V-A DUPĂ PAȘTI / 183

(a Samarinencii)

Despre setea sufletului / 183

Fântânile Vechiului Testament / 186

Un sat a săpat după comori / 187

Despre apa cea vie, apa vieții / 188

În legătură cu Duminica Samarinencii... / 193

EV. DUMINICII A VI-A DUPĂ PAȘTI / 199

(a Orbului)

Evangelia din Duminica Orbului / 199

Evangelia de duminică: a orbului din naștere / 201

La evangelia de duminică: a orbului / 204

La evangelia de duminică: a orbului din naștere / 207

EV. DUMINICII A VII-A DUPĂ PAȘTI / 211

(a Sfinților Părinți de la Sinodul I Ecumenic)

Evangelia din duminica după Înălțarea Domnului / 211

Iisus, Mijlocitor între noi și Dumnezeu / 214

EV. DUMINICII 1-A DUPĂ RUSALII / 219

(a Tuturor Sfinților)

La Duminica Tuturor Sfinților: să urmăm pilda vieții lor / 219

La Duminica Tuturor Sfinților: să urmăm pilda vieții lor / 222

EV. DUMINICII A 2-A DUPĂ RUSALII / 225

(a Sfinților Români)

Duminica a 2-a după Rusalii: despre pescuirea sufletească / 225

„Voi sunteți lumina lumii și sarea pământului” / 227

Iisus Își alege apostoli la Marea Galileii / 230

Voi sunteți „lumina lumii” / 235

EV. DUMINICII A 3-A DUPĂ RUSALII / 242

(Despre grijile vieții)

„Luminătorul trupului este ochiul” / 242

„Căutați mai întâi împărăția lui Dumnezeu” / 245

„Nu puteți sluji la doi domni...” / 248

„Căutați la păsările cerului și la crinii câmpului”... / 251

Predica păsărilor cântătoare / 255

EV. DUMINICII A 5-A DUPĂ RUSALII / 258

(Vindecarea celor doi demonizați din ținutul Gadarei)

Ne poate sili satana să păcătuim? / 258

Îndrăciții din latura gadarenilor / 260

„Și L-au rugat pe el (pe Iisus) să plece din hotarele lor” / 264

Tămăduirea patimilor / 268

EV. DUMINICII A 7-A DUPĂ RUSALII / 271

(a Sfinților Părinți de la Sinodul IV Ecumenic)

„Și vindeca toată boala și neputința în popor” / 271

„Și vindeca toată boala și neputința în popor” / 273

Iisus vindecă doi orbi / 277

Bolile și încercările, în lumina Evangheliei / 282

EV. DUMINICII A 8-A DUPĂ RUSALII / 285

(Minunea cu înmulțirea pâinilor și a peștilor)

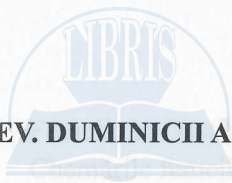
Săturarea celor cinci mii de oameni / 285

EV. DUMINICII A 9-A DUPĂ RUSALII / 287

(Umblarea pe mare; potolirea furtunii)

Puterea credinței / 287

Apostolii în furtună / 289

EV. DUMINICII A 10-A DUPĂ RUSALII / 295

(Vindecarea lunaticului)

Evanghelia de duminică / 295

Credința mută și munții / 297

EV. DUMINICII A 11-A DUPĂ RUSALII / 302

(Pilda datornicului neiertător)

Pilda datornicului neiertător / 302

EV. DUMINICII A 13-A DUPĂ RUSALII / 307

(Pilda lucrătorilor răi)

Soarta profeților / 307

Pilda cu lucrătorii viei / 308

EV. DUMINICII A 17-A DUPĂ RUSALII / 312

(Femeia cananeancă)

Femeia cananeancă / 312

EV. DUMINICII DINAINTEA ÎNĂLȚĂRII SF. CRUCI / 318

Evanghelia de duminică, dinaintea Înălțării Sfintei Cruci / 318

EV. DUMINICII DUPĂ ÎNĂLȚAREA SF. CRUCI / 322

(Calea Crucii lui Hristos)

„Cel ce vrea să vină după Mine... să-și ia crucea sa”... / 322

Ce ne dă și ce ne cere crucea / 325

EV. DUMINICII A 18-A DUPĂ RUSALII / 329

(Pescuirea minunată)

„Nu te teme, de acum vei vâna oameni”... / 329

„Ieși de la mine, Doamne, că om păcătos sunt eu” / 332

EV. DUMINICII A 19-A DUPĂ RUSALII / 336

(Predica de pe munte; iubirea vrăjmașilor)

„Iubiți pe vrăjmașii voștri” / 336

EV. DUMINICII A 20-A DUPĂ RUSALII / 341

(Învierea fiului văduvei din Nain)

Învierea tânărului din Nain / 341

EV. DUMINICII A 21-A DUPĂ RUSALII / 346

(a Sf. Părinți de la Sinodul VII Ecumenic)

Iisus Mântuitorul, Marele semănător ceresc / 346

Sămânța cea mâncată de păsări / 350

Sămânța înecată de spini / 353

EV. DUMINICII A 22-A DUPĂ RUSALII / 356

(Bogatul nemilos și Lazăr cel sărac)

„Bogații” și „Lazării” din vremurile noastre / 356

Pilda cu Lazăr cel sărac și bogatul / 357

Mileniștii și evanghelia de duminică / 362

Advenștiții și evanghelia din duminica trecută / 364

EV. DUMINICII A 23-A DUPĂ RUSALII / 365

(Îndrăcitul din latura Gadarenilor)

Cum scapă un om din lanțurile și robia diavolului / 365

„Și mirosind dracul mirosul inimii...” / 368

Îndrăcitul din latura gadarenilor / 370

Vindecarea unui îndrăcit / 375

EV. DUMINICII A 24-A DUPĂ RUSALII / 380

(Învierea fiicei lui Iair)

Ceva despre cei trei morți... / 380

EV. DUMINICII A 25-A DUPĂ RUSALII / 385

(Pilda samarineanului milostiv)

Pilda samarineanului milostiv / 385

Omul cel căzut... / 389

EV. DUMINICII A 26-A DUPĂ RUSALII / 391

(Pilda bogatului căruia i-a rodit țarina)

Pilda cu bogatul cel nebun / 391

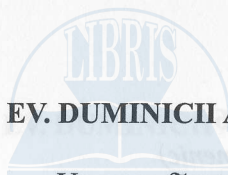
Avem un seceriș plin de belșug / 396

EV. DUMINICII A 27-A DUPĂ RUSALII / 398

(Tămăduirea femeii gârbove)

Cum să ținem sărbătorile / 398

Tămăduirea femeii ce suferea de optsprezece ani / 400

EV. DUMINICII A 28-A DUPĂ RUSALII / 405

(Pilda celor poștiți la cină)

„Un om a făcut cină mare”... / 405

„Cina cea mare” / 408

„Veniți, că iată, gata sunt toate!” / 408

EV. DUMINICII A 29-A DUPĂ RUSALII / 414

(Tămăduirea celor zece leproși)

Evangelhia de duminică / 414

Tămăduirea celor zece leproși / 416

EV. DUMINICII A 30-A DUPĂ RUSALII / 421

(Dregătorul bogat; păzirea poruncilor)

„Ce să fac ca să moștenesc viața de veci?” / 421

EV. DUMINICII A 31-A DUPĂ RUSALII / 425

(Vindecarea orbului din Ierihon)

Orbul de la Ierihon / 425

EV. DUMINICII DUPĂ NAȘTEREA DOMNULUI / 430

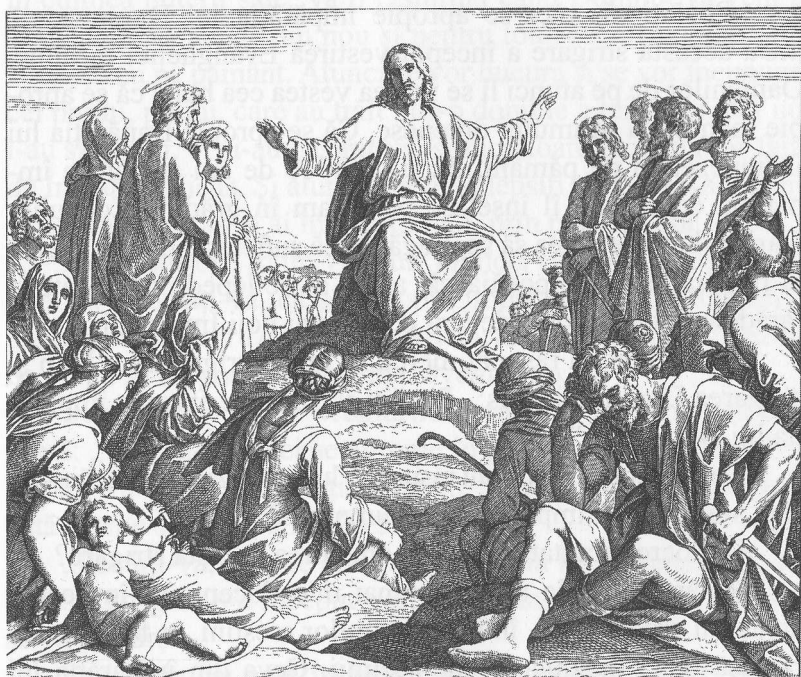
(Fuga în Egipt)

Însemnări din călătoria în Egipt... / 430

La Nașterea Domnului: fuga în Egipt / 433

EV. DUMINICII DUPĂ BOTEZUL DOMNULUI

CEVA ÎN LEGĂTURĂ CU EVANGHELIA DE DUMINICĂ

„Și propovăduia Iisus, zicând: «Pocăiți-vă, că s-a apropiat Împărăția lui Dumnezeu»» (Mt 4, 17).

Ioan Botezătorul a fost Înaintemergătorul și Înaintevestitorul Mântuitorului și al mântuirii neamului omenesc. El și-a început predica cu vestirea Împărăției lui Dumnezeu. Și-a început predica cu vestirea că se apropie Împărăția lui Dumnezeu.

„Și a început Ioan a propovădui, zicând: «Pocăiți-vă, căci Împărăția lui Dumnezeu este aproape»” (Mt 3, 1-2).

Despre Domnul Iisus Hristos, Evanghelia de duminică ne spune așijderea, că și El Și-a început propovăduirea cu vestirea Împărăției lui Dumnezeu. „De-atunci încolo, Iisus a început să propovăduiască și să zică: «Pocăiți-vă, căci împărăția cerurilor este aproape»” (Mt 4, 17).

„Pocăiți-vă, căci se apropie împărăția lui Dumnezeu!”
...Cu această strigare a început vestirea Evangheliei în lume. Oamenilor de pe atunci li se vestea vestea cea bună că se apropie mântuirea neamului omenesc. Că se apropie Împărăția lui Dumnezeu și pe pământ, după ce 4000 de ani stăpânise împărăția celui care îl înșelase pe Adam în grădina Edenului. Oamenilor li se cerea să se pregătească sufletește pentru această Împărăție. Să se pocăiască, adică să se lepede de păcate și fărădelegi, ca să poată deveni cetățeni ai noii Împărății.

Și de atunci a răsunat mereu în lume strigarea lui Ioan și strigarea Domnului Iisus: „Pocăiți-vă, căci se apropie împărăția lui Dumnezeu”.

De aproape 2000 de ani răsună în lume strigarea: „Pocăiți-vă, căci s-a apropiat împărăția lui Dumnezeu”.

Dar oare ascultat-a omul și omenirea această strigare?

Hotărât, nu! Ea a avut numai mici începuturi în veacul de aur al creștinătății, în traiul primilor creștini, în familia cea rămasă după praznicul Cincizecimii. Ceva din împărăția lui Dumnezeu sosise atunci pe pământ. Dar încetul cu încetul, urmele, semnele Împărăției lui Dumnezeu de pe pământ s-au stins. În loc de Împărăția lui Dumnezeu, s-a întărit tot mai mult împărăția celui rău.

În lume, azi, parcă stăpânește tot „domnul veacului acestuia”, care a orbit mintea oamenilor, să nu vadă strălucind Evanghelia lui Dumnezeu (II Cor 4, 4). „Satan este azi un

domnitor, un stăpânitor, un duh puternic care domnește în întinericul acestei lumi” (Ef 6, 12). Se pare că el a acaparat din nou conducerea și împărăția lumii. Împărăția lui parcă n-a fost niciodată așa de mare și tare ca azi.

Dar tocmai această culme a împărăției lui satan este semnul că se apropie Împărăția lui Dumnezeu. Biblia ne spune clar că „domnul veacului acestuia” va fi detronat și răsturnat, în culmea puterii sale. Va fi răsturnat când Domnul va veni a doua oară, să aducă din nou și pentru totdeauna Împărăția lui Dumnezeu pe pământ. Atunci se vor bucura și se vor încununa cei puțini, puțini, care au trăit într-o domnie a lui satan, dar nu i-au slujit lui, ci și-au păstrat vie și lucrătoare credința lor față de Împăratul Iisus. Și atunci vor fi pedepsiți cei care s-au făcut cetățenii lui satan și ai împărăției lui, prin păcatele lor.

Dragi cititori, trăim vremuri biblice, când strigarea Evangheliei: „Pocăiți-vă, că se apropie împărăția lui Dumnezeu”, poate răsună pentru cea din urmă dată; dragostea lui Dumnezeu ne strigă să ne pocăim până mai avem timp.

Semnele și urgiile vremurilor noastre sunt strigarea din urmă: „Pocăiți-vă, căci se apropie împărăția lui Dumnezeu”... pocăiți-vă până mai aveți vreme... „căutați-L pe Dumnezeu câtă vreme se poate afla” (Is 55, 6)...

„Pocăiți-vă, căci se apropie împărăția lui Dumnezeu”; cu această strigare s-a început vestirea Evangheliei și cu aceasta se va și sfârși.

Ferice de cei care își mântuiesc sufletul în aceste vremi când Dragostea lui Dumnezeu ne cheamă poate pentru cea din urmă oară la pocăință și la mântuire.

«Glasul Dreptății» nr. 2 / 9 ian. 1938, p. 4

EV. DUMINICII A 32-A DUPĂ RUSALII

(a lui Zaheu Vameșul)

CASA

Bătrânii noștri nu erau poate așa de ocoși și învățați ca noi, nepoții lor de astăzi, dar, în schimb, ei aveau mai multă înțelepciune de viață și o mai adâncă înțelegere a rosturilor vieții celei adevărate. Așa, între altele, bătrânii noștri privegheau neîncetat să fie casa lor curată, cinstită și ferită de purtările cele slabe. Numele de „casă” era, la bătrânii noștri, un nume sfânt, pe care-l apărau de păcate cu ochi de vultur și mână de fier.

Dar astăzi nu mai este așa. Din casele oamenilor de azi parcă, pe zi ce merge, ies afară purtările și datinile cele vechi și bune și, în locul lor, intră altele, noi și rele. În vremea bătrânilor noștri, tata din casă era acela care mișca toate și fără voia și știrea lui nimeni nu se putea mișca. Mulți tați de astăzi însă dorm liniștiți de seara până dimineața, în vreme ce copiii lor umblă nopțile și își otrăvesc sufletul.

Ba încă ceva mai mult decât atâta. Mai zilele trecute, un primpretor îmi spunea că în plasa lui s-au scos câteva sute de drepturi de făcut joc și petrecere în case private, iar un cititor de-al nostru îmi scrie că „e mai rău de când ni s-au închis crâșmele, că au început casele oamenilor să se facă crâșme. Se mută crâșmele acum, Domnule Părinte, în casele oamenilor” (și în mijlocul copiilor)! Asta înseamnă că sunt unii părinți, unii tați și unele mame, care cu voia își strică casa, în loc să o întărească. Cu asta odată, slăbește și țara și neamul, pentru că casa și familia este temelia pe care se reazemă o țară și un neam.

Cititorule! De-ți ai tu casa ta și ești conducătorul ei, ai de grijă că tu trebuie să fii ca un preot în ea. Răspunderea su-

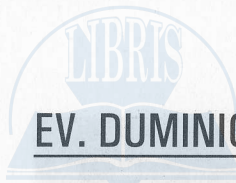
fletească ce o are un preot pentru păstorirea turmei sale din biserică, tot acea răspundere o ai și tu pentru grija și purtările celor din casa ta. Nu uita niciodată că purtările cele bune binecuvântează munca din casa ta. Iar cele rele strică munca și norocul casei tale.

Despre casa lui Zacheu, Mântuitorul Hristos a zis: „Iată, mântuire s-a făcut casei acesteia”; iar despre alta a zis: „Iată, vi se lasă casa voastră pustie” (Lc 13, 35). Casa ta să fie casa lui Zacheu în care a intrat Mântuitorul cu bucuria mântuirii.

P. Trifa

«Lumina Satelor» nr. 5 / 11 febr. 1923, p. 1

~ * ~

EV. DUMINICII A 33-A DUPĂ RUSALII

(a Vameșului și a Fariseului)

EVANGHELIA DE DUMINICĂ ȘI TÂLCUIREA EI

„Zis-a Domnul pilda aceasta: «Doi oameni au intrat în biserică să se roage, unul fariseu și altul vameș. Fariseul stând, așa se ruga întru sine: *Doamne, mulțumescu-Ți că nu sunt ca ceilalți oameni: jefuitori, nedrepți, preacurvari sau ca acest vameș. Postesc de două ori în săptămână, dau zeciuială din toate câte câștig. Iar vameșul, departe stând, nu vrea nici ochii săi la cer să-i ridice, ci își bătea pieptul său, zicând: Dumnezeu, milostiv fii mie păcătosului. Zic vouă că s-a pogorât acesta mai îndreptat la casa sa, decât acela. Că tot cel ce se înalță smeri-se-va, iar cel ce se smerește înălța-se-va»”.*

Iată, doi oameni pune această evanghelie înaintea noastră. Îi pune nu numai ca să ne uităm la ei, ci să și învățăm ceva de la ei.

De la vameșul – care își dusesese păcatele la biserică și se așezase cu ele rușinat acolo înapoi, lângă ușă, unde le stropea cu lacrimile părerii de rău – să învățăm smerenie și căință pentru păcatele noastre.

De la fariseul – care tropotea îngâmfat prin biserică și, în loc de rugăciune, se lăuda pe el și-i hulea pe alții, să învățăm a ne feri de păcatul trufiei.

Să băgăm de seamă neîncetat, căci trufia este „începutul păcatului”, este „răsadul păcatului”, cum spune înțeleptul Sirah în Biblie (3, 27; 10, 13). „Învățați de la Mine – a zis Iisus – căci sunt blând și smerit cu inima”. „Dumnezeu stă împotriva mân-

drilor și smerește pe tot cel ce se înalță.” Să băgăm de seamă că trufia sparge și țări și îmburdă popoare. „Pentru trufie, Domnul a surpat țările neamurilor”, zice Scriptura (Sirah 10, 17); și acest adevăr l-am văzut cu ochii acum în războiul cel mare. Într-o clipeală, Dumnezeu a surpat multe popoare prea trufașe și îngâmfate – și a înălțat pe altele, smerite și umilite. Și noi, românii, suntem între cele înălțate. Să nu uităm niciodată că smerenia ne-a ajutat înălțarea.

I. Tâlcuitor

«Lumina Satelor» nr. 4 / 5 febr. 1922, p. 3

~ * ~